



געשריבן לויטן תוכן הספר:
שמירת עינים כהלכה
 שער א' - הלכה למעשה
 שער ב' - אוצרות העינים
 שער ג' - סיפורי צדיקים
 שער ד' - טהור עינים
 באדיש
 הספר בהדור וזמנא א"ה ע"ה הוצאת טהור עינים
 כל הזכויות שמורות להמערבת

מאמר הגמלקות:

א רייכע אוצר פון הלכה און חיזוק אויף "שמירת עינים"
 ארויסגעגעבן דורך "הוצאות טהור עינים"

שנה ד' גליון מ"ג תולדות - ויצא תש"פ

אמר הקדוש ברוך הוא:

אין אדם שזמיע לי ומפסיד

פון שמירת עינים דערלייגט מען נישט! ה'

שטוינענדע מעשיות פון אונזערע צייטן וועלכע איבערצייגן אונז
 איינמאל און נאכאמאל: פון שמירת עינים האט מען נישט קיין
 שאדן, אדרבה, מען פארדינט גאר אסאך.

כי היא חכמתכם:

וואס וועט דער גוי טראכטן אויף מיר?

איינע פון די זאכן וואס מענטשן פארקטן זיך אסאך מאל אז ס'וועט זיי קאסטן די שמירת עינים, איז זייער אנערקענונג און שעצונג ביי אנדערע מענטשן. בפרט איז דאס שכיח ווען ס'קומט צו האנדלען מיט גוים, דאן קומט דער בעל דבר מיט דער טענה אז מ'דארף זיין "א מענטש", מ'דארף זיך צושטעלן צו די אנגענומענע פירונגען, אז נישט, ווער ווייסט וואס דער גוי וועט אויף אים טראכטן.

איז כדאי צו ברענגען דערויף וואס מיר געפינען אין א תשובה פונעם הייליגן מהר"ל (י"ד סימן קכג). דער מהר"ל באציט זיך צו א שאלה וואס איינער האט אים אנגעפרעגט, אז דער שר פון שטאט האט אים שטארק געבעטן ער זאל אים געבן א מזוזה וועלכע ער וויל ארויפלייגן אויף זיין פעסטונג, האבנדיג געהערט פון אן אנדערן שר וואס האט אזוי געטון און ער האט געהאט דורכדעם א שטארקע שמירה. דער שר האט צוגעזאגט פאר דעם איד גרויסע גליקן אויף זיין גאנצן לעבן אויב וועט ער אים צוליב טון, און פון דער אנדערער זייט האט דער איד מורא געהאט אז אויב וועט ער אים נישט נאכגעבן זיין ביטע וועט ער זיך נוקם זיין אין אים.

המשך אויף זייט ב'

נאכגעבן צו פעלן צוליב א אידישן יו"ט...

וואס וועט זיין מיט פרנסה?

עס דערציילט הגה"צ המשפיע ר' אלימלך בידערמאן שליט"א א מורא'דיגע סיפור וואס ער האט געהערט פון די בעל המעשה.

אן ערליכע פרוי וואס האט געקענט גרעפיק'ס האט געזוכט ארבעט אין דעם הינזיכט. זי האט אריינגעשיקט אין מערערע פלעצער איר ביטע אז מען זאל איר אנעמען פאר אזא ארבעט, אבער זי האט פון ערגעץ נישט באקומען קיין ענטפער. ביז נאך א לענגערע צייט האט זי ענדליך געטראפן א חרדי'שע ארבעטס פלאץ וואס האט איר אנגענומען.

און איר געבעטן אז היות ס'קומט יעצט ערב יו"ט און מ'דארף זיך צוגרייטן צום יו"ט וויל ער נעמען רשות נישט צו דארפן אריינקומען צו דער ארבעט ערב יו"ט. זי האט איינגעשטימט, און אים געגעבן ערלויבעניש צו פעלן פון דער ארבעט יענעם טאג.

איז געווען דארט א צווייטער יונגערמאן וועלכער האט געהערט אז זי האט מסכים געווען ער זאל נישט דארפן אריינקומען, איז ער אויך געגאנגען צו איר, און אויך געבעטן ערלויבעניש צו פעלן, אבער פאר אים האט זי נישט נאכגעגעבן.

אויף זיין שאלה פארוואס פאר'ן ערשטן יונגערמאן האט זי געגעבן רשות צו פעלן און פאר אים נישט, האט זי געענטפערט: "יענער זע איך אלץ ווי ער היט זיך שטארק די אויגן, זע איך אז ער רעספעקטירט זיין רעליגיע, קומט זיך אים אויב אזוי ער זאל זיך קענען געהעריג גרייטן צום אידישן יו"ט. דו, אבער, זע איך נישט אז דו היסטסט דיך אזוי די אויגן, ממילא שפיר איך נישט אז איך דארף דיר

חשבונות פון א גוי אין שמירת עינים

די מעשה איז געווארן איבערגעגעבן דורך איינעם וואס האט עס געהערט פונעם בעל המעשה, און מ'קען פון דעם ארויסנעמען סיי אז "אין אדם שומע לי ומפסיד", מ'האט בלויז ריווח פון זיין אפגעהיטן אין שמירת עינים, און אויך אז אפילו א גוי פארשטייט אז א איד דארף זיין אפגעהיטן.

פארציילט דער יונגערמאן, אז ער ארבעט אויף א פלאץ וואו דער בעל הבית איז א נישט אידישע פרוי, און אינאיינעם מיט אים ארבעטן דארט נאך עטליכע יונגעלייט. זייענדיג זיין בעל הבית קומט אים כסדר אויס צו דארפן רעדן מיט די פרוי, ער פרובירט אבער שטענדיג צו זיין נוהר אין שמירת עינים און נישט קוקן אויף איר אפילו בשעת'ן רעדן מיט איר.

אמאל פאר א יו"ט איז דער יונגערמאן צוגעגאנגען צום בעל הבית, די פרוי,

נאכ'ן מברר זיין אין דער תשובה אז ס'איז נייט אויסגעהאלטן צו געבן א מזוזה פאר א גוי מחמת כמה טעמים, עצה'ט אים דער מהר"ל אז ער זאל ערקלערן דעם שר אז א מזוזה איז א שמירה בלויז פאר אידן, וויבאלד מיר גלייבן אינעם יחוד ה' וואס שטייט אינעווייניג אין דער מזוזה, אבער פאר גוים ווירקט עס פונקט פארקערט, ס'קען מאכן אויף זיי א קטרוג, וויבאלד זיי האבן אן אנדערן גלויבן. און דאס וואס ס'האט איינמאל גענוצט פאר יענעם שר איז נאכנישט קיין ראיה, ס'האט זיך פונקט געמאכט, און ס'איז נישט פארבינדן מיט דער מזוזה וואס ער האט געהאט.

און דער מהר"ל פירט אויס מיט מורא'דיגע ווערטער: "וקבלה בידיו שלא יבוא שום שנהא ליהודי שמחזיק אמונתו ואינו נוטה ממנה כלל נגד השרים, וכן ימצא בעיניהן על כך, ומחזיקים אותנו כאמתיים, ונמנעים מלהסית עוד" - מיר האבן בקבלה, אז ס'וועט נישט זיין קיין שום שנהא אויף א איד וועלכער האלט זיך מיט זיין אמונה און ער נייגט נישט אוועק דערפון קעגן די שרים, אדרבה, ס'וועט אים ברענגען חן אין זייערע אויגן, און זיי וועלן אונז האלטן דורכדעם פאר אמת'ע מענטשן [זעענדיג ווי מיר זענען געטריי צו אונזער תורה], און זיי וועלן זיך צוריקהאלטן פון רעדן אויף אונז שלעכטס.

אויך אויף דעם זענען דא אן א שיעור מעשיות פון היינטיגע צייטן, וואס אידן פארציילן און זענען מעיד ווי די ווערטער פונעם הייליגן מהר"ל זענען מקוים געווארן בשלימות, די גוים האבן גאר שטארק ארויפגעקוקט אויף זיי פאר'ן זיך פירן על פי תורה.

כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים!

ווען זי איז געקומען דארט ארבעטן האט זי געזען אז מען ארבעט דארט אויף אפענע אינטערנעט רח"ל, איז זי געגאנגען צו די בעל הבית זיך אפרעדן דערויף. דער בעל הבית האט איר גענטפערט אז מען וועט עס בקרוב מסדר זיין און עס פילטער'ן.

עס איז דורך נאך א טאג און נאך א טאג און מען האט גארנישט געטון דערצו, נאר מען האט איר כסדר אפגעשטיפט אז באלד, מארגן, און שפעטער וועט מען עס מסדר זיין. ווען זי האט געזען אז דא גייט זיך גארנישט טוישן, האט זי זיך אויפגעהויבן און ארויסשפאצירט, אויפגעבנדיג די אזוי לאנג אויסגעווארטעטע ארבעט, אלעס אבי נישט צו דארפן ארבעטן אויף אפענע אינטערנעט!

למעשה, כאטש זי איז געווען גאר פרייליך מיט איר מסירות נפש פארן אויבערשטן, האט אבער אין איר הארץ געענעסטיגט א זארג וואס וועט דא זיין מיט פרנסה? זי האט אבער זיך פראבירט צו שטארקן אז דער באשעפער וועט איר זיכער נישט פארלאזן "עס קען נישט זיין אז איך זאל שאדן האבן פון דעם וואס איך האט געטון אזא שריט פארן אויבערשטן" האט זי געטראכט צו זיך מיט שטארקייט.

עס גייט נישט דורך קיין האלבע שעה פון ווען זי האט אויפגעגעבן די פאריגע

ארבעט, און זי באקומט א רוף פון א גרויסע צייטונג אין נתניה וואס זוכט זייער וויכטיג אזא ארבעטער ווי איר, און יעצט

האבן זיי 'פערצופאל' דורכגעקוקט איר ביטע וואס זי האט ארינגעשיקט פאר פיר חדשים צוריק! און זיי האבן געזען אז זי איז פאסיג דערפאר, דעריבער נעמען זיי איר אויף פאר די ארבעט...

די נייע ארבעט איז געווען פיל גרינגער ווי די דאס פאריגע, און זי באקומט באצאלט דאפעלט ווי די פאריגע!

גליון באר הפרשה



פארמאכט דאס וועבזייטל, פארגרעסערט דעם ביזנעס

איך וויל איבערגעבן מיין אייגענע ערפארונג אינעם ענין פון "אין אדם שומע לי ומפסיד".

איך טו פאר פרנסה אין מארקעטינג, וואו איך דארף כסדר האבן גוטע בילדער, און איך פלעג אלץ נעמען פונעם וועבזייטל "שאטערסטאק" (shutterstock), וואס איז ווי באקאנט אלץ אביסל בעסער פון אנדערע וועבזייטלעך אין דעם פעלד, בבחינת הבוחר הרע במיעוטו, אבער פארט קען מען דארט כסדר נכשל ווערן מיט אומריינע בילדער. ס'האט מיך אלעמאל געשטערט אין הארצן פארוואס דאס איז אפן ביי מיר, כ'האב מיך אבער שטענדיג פארענטפערט פאר מיר אליין אז איך האב נישט קיין צווייטע ברירה, איך מוז האבן די בילדער, און ווי נישט ווי איז עס דאך נישט געפערליך.

איין טאג נאך דער ארבעט בין איך געווען אין אפיס און איך האב מיר ווידעראמאל אנגעשטויסן מיט א גאר

מיאוסער בילד. דאן האב איך מחליט געווען אז גענוג געווען, איך מאך עס צו. איי, וואס וועט זיין, ווי אזוי וועל איך מיך אן עצה געבן? דער רבש"ע האט גענוג געווען איך זאל מצליח זיין אן דעם אויך. און איך האב תיכף געשיקט אן אימעיל צו "גדר" זיי זאלן דאס פארמאכן.

יעצט שטיי איך שוין א לאנגע צייט שפעטער, און ב"ה איך קען זאגן אז איך האב נאכנישט דערלייגט קיין פרוטה צוליב דעם; אדרבה, מיין ביזנעס איז גאר שטארק געוואקסן זייט דעמאלטס.

בכלל האב איך אסאך פרינציפן אין מיין ארבעט וואס איך טו נישט צוליב אפגעהיטנקייט, און איך קען זאגן איך האב נאך קיינמאל נישט פארלוירן קיין קליענט א דאנק דעם, און אפילו נישט געהערט א קרום ווארט!

אויך האב איך א ייד, א געניטע דיזיינער, מיט וועם איך ארבייט אסאך, ער איז אן ערליכער יונגערמאן מיט עקשנות דקדושה, און ער האט זיך געמאכט א גדר אז ער האט בכלל נישט קיין אינטערנעט, נאר בלויז אימעיל, פשוטו כמשמעו, ער ניצט אנדערע זאלן אים ברענגען בילדער פאר דעם ענין וואס ער דארף האבן צו זיין פראיעקט, און ער איז ב"ה שיין מצליח מיט הערליכע גרעפיקס, אין לך דבר העומד בפני הרצון!

געהערט פונעם בעל המעשה



באקומען א דאפלטער נתונה צוליב שעצע אויף מיין שמירת עינים

א איד פון ארץ ישראל פארציילט א מעשה וואס האט פאסירט מיט אים אליין, וואס דאס ווייזט אונז ווידעראמאל דעם "אין אדם שומע לי ומפסיד".

"מיט א צייט צוריק", פארציילט דער איד, "בין איך געווען אין אמעריקע שאפן געלט. זייענדיג אין אמעריקע בין איך ארומגעפארן מיט א דרייווער

לפי רעות העינים ראוי להתפלל להיות סומא אך כיון שנצרכת לעבודת ה' ברא השי"ת עפפי העין כדי לסוגרם כשירצה

ראיה חמורה שמציאה לידי עזירה, שהעין רואה והלז חומד וכמה רעות רבות ועצרות חמורות נלות על ידי העינים. אם מסתכל בעריות והלז חומד, ובא לידי עבירה או לידי הרהורי עבירה, גדול עונו. ואפילו אם לא בא לידי עבירה כלל ולא נסתכל בה אלא כדי להכירה, הראיה עצמה היא גופה עבירה ופוגמת בעיני נשמתו ובעיני ע"אין... והמסתכל בפני אדם רשע אקורא קענד פוגם עיניו, וכל שכן בפני גויים או באלילים, שעובר על מה שכתוב (ויקרא יט, ז) 'אל תפנו אל האלילים'.

ואפילו ראיה שאין זה עבירה כלל, כגון ראיה הצלי העולם הזה, גוררת עבירה שמפנה לבו לצטלה ומנצל מתשבתו ואינו יכול לכוון דעתו ליראה ולהאזהרה את ה' ולדקקה בו ולכוון בתפלותיו וזכרויותו כראוי צלי מערובת מתשבת זרות והרהורים רעים. אי מלך שטבע הוא צאנוש וצלתי אפשר שיראה דבר או צריה איש או אשה מאלד עד צהמה עד כל נצרה ולא יתשוב שום מחשבה עליו צרגע ראיתו, ולפעמים המחשבה מתערבת ונמשכת מדבר לדבר ומענין לענין עד שהאיש משתאה וחושב מהיכן צאו לו המחשבות הללו, וחוזר לאחוריו להציץ אחרית דבר מראשיתו, ובתוך כך הלשון שליט עושה שלימותו וגומר תפלתו וזכרוותו ואין מאומה צידו, מי גרס לו תחלת המחשבה, הראיה. וגם בדויות האדם פוגם עיני נשמתו לא יוכל לראות במושכחות, וענותיו מבדילין בינו לבין אביו שבשמים ואינו יוכל לבוון דעתו.

ובזוהר הקדוש איתא דאסור להסתכל בכל דבר שיצא את האדם לידי שמחה בזמן הזה, כי עשן שריפת צית המקדש נמון צין העינים. וקרא כתיב (תהלים קא, ה) 'גצה עינים, אומרו לא אוכל, וצפרט צתפלה אס אינו כופה עיניו או נותנס תוך הקסר גדול עשן, שמקדים עליו מלאך המות ואינו רואה פני שכינה צפטיכמו.

ולפי רעת העינים היה ראוי להתאוות ולהתפלא להיות סומא או לסמות אותם בידיים, אם לא שגדלה גם כן טובת העינים וצריכים הרבה לעבודת השם יתברך שמו. ולכן עשה הקדוש ברוך הוא עפעפי עינים, כדי שיהא סוגרם ופותחם כשירצה. וצריך האדם להתחזק ברוב עוז ותעצומות להיות עוצם עיניו מראות ברע, ולא יסתכל בנשים וכו' ובכל ראיות זרות ואסורות.

ואשרי מי שיוכל לקיים מה שהיו עושים הראשונים שלא להסתכל חוץ לארבע אמות, עליו נאמר (איוב כג, כט) "ושח עינים יושיע", כי צהיותו מסלק עינו מהגשמיים דבר זה יזכירו לחושן צמושכלות וצרותינים, וליראה ולהאזהרה את השם ולדקקה בו.

וכמו שלכך דבר טוב צריך חיוזק על אחת כמה וכמה למשמרת העינים שהם כלים המרוין והפסדם גדול ורעתם וענשם מרובה, והנזהרה בהם בשמרים עקב רב, ואמרו במדרש רבה, שמי ששומר עצמו ועוצם עיניו מראות ברע אומר הקדוש ברוך הוא, הדין דידי:

פלא יועץ ערך ראיה

א. עי' במ"א או"ח סי' רכה סק"ו ח"ל, הא דאמרינן אסור להסתכל בצלם דמות אדם רשע וכו' נראה דדוקא להסתכל בו ביותר ולהתבונן בצלמו ודמותו אסור אבל ראיה בעלמא מותר.

יעצט וועט זי אוודאי נישט שיקן קיין געלט פאר מיר, און ער וועט צוליב דעם דערלייגן די פראצענטן וואס ער האט געדארפט באקומען אויף דעם. דערבער, האט דער דרייווער גע'טענה'ט, דארף איך אים באצאלן דאס געלט וואס ער האט דערלייגט לכבוד דעם.

"מיר זענען געפארן ווייטער, און אינמיטן דעם וועג רופט די פרוי אריין, און זי זאגט אז זי גיבט פאר יעדן פון אונז \$120, אבער פאר דעם איד וואס האט נישט געוואלט קוקן אויף איר גיבט זי דאפלט, \$240, זייענדיג איבערגענומען פון זיין אפגעהיטנקייט!

"הערנדיג דאס", פירט דער איד אויס, "איז דער דרייווער געווארן שטארק איבערראשט, און ער האט געזאגט אז ער וועט נישט נעמען פון מיר קיין פראצענט..." איבערגעגעבן דורך בעל המעשה

פאר משולחים אינאיינעם מיט נאך עטליכע אידן, און ווי ס'איז איינגעפירט באקומט דער דרייווער באצאלט מיט פראצענטן פונעם געלט וואס מ'שטעלט צוזאם. "איינער פון די פלעצער וואו מיר זענען געפארן איז געווען באלטימאר. דארט אין באלטימאר איז דא א פרוי וועלכע איז באקאנט אז זי גיבט שיין פאר צדקה, און מיר זענען געפארן א האלבע שעה וועג אנצוקומען צו איר. גרייכנדיג איר הויז, האבן מיר געבעטן דעם דרייווער אז היות די פרוי רעדט נאר ענגליש, זאל ער מיטקומען מיט אונז און אונז איבערטיישטן וואס זי זאגט.

"ערגעצוואו בשעת מיר זענען געזיצן ביי די פרוי אינדערהיים און זי האט אונז אויסגעהערט האט זי אין אכט גענומען אז איך קוק נישט אויף איר, האט זי געפרעגט דעם דרייווער פארוואס איך וויל נישט קוקן אויף איר, און דער דרייווער האט איר שיין מסביר געווען אז איך קוק נישט אויף קיין פרויען. מיר האבן געענדיגט דעם שמועס, און זי האט געזאגט אז זי וועט נאכשיקן דאס געלט.

"ווען מיר זענען ארויס פון איר הויז האט זיך דער דרייווער געבייזערט אויף מיר פארוואס איך האב נישט געוואלט קוקן אויף איר, זאגנדיג אז

געטראפן א נייעם דזשאב

איך האב א נאנטער חבר וועלכער האט געהאט אן ארבעט וואו ער האט געהאט נסיונות אין שמירת עינים. נאכ'ן דורכליינען אייער גליון האט ער באקומען דעם נויטיגן חיוזק און איבערגעלאזט יענעם פלאץ, און ב"ה ער האט געטראפן א נייעם דזשאב וואו ס'זענען נישט דא די אלע נסיונות און ער איז שטארק מצליח בעז"ה.

דער זכות פון וואס איז איר טוט אזויפיל אויף זאל אייך ביישטיין, דער אויבערשטער זאל אייך באצאלן בכפלי כפלים.

מתוך מכתב למערכת

מפעל קב

דושת עינים
5 מינוטיגע טעליכע שיעורים
718-362-8845
אידן דערציילן - שאלות ותשובות

חניכה
שיש בהם
חיה"ג ר' יצחק אייזיק קרישעווסקי על תפישת
718-362-8846

בחורים
ליינן
חשובות
על שאלות
הסטוין בענטק
הלבו ומח
845-414-8041

מליץ יושר
לכות
לברית המחבר,
בספר יסוד ויורש העבודה
ישועות בכל עינים
845-470-6868

